

ket til at bringe Forslaget frem, saa er det aldeles ubilligt (En Stemme: De kunde jo forlange det). Hvad veed det ærede Medlem om, hvad jeg har forlangt? Nei, mine Herrer, den Politik, De i det Foraar lavede bag ved min Aag, frigjorde jeg mig for ved at træde ned fra den Plads, De havde betroet mig, og det gjorde jeg for ikke at faae noget-somhelst Medansvar for den Maade, hvorpaa De senere har ført Politiken mod dette Ministerium.

**Solfstein:** Jeg antager, at naar det ærede Medlem har citeret mine Udtalelser fra 1886, maa Meningen dermed være at faae at vide, hvorfor jeg nu tilraader ærede Medlemmer at forkaste det Forslag, som jeg ogsaa i 1886 tilraadede Dem at forkaste. Ikke sandt? Kunde det ærede Medlem maaste samle sig saa meget, at han var i Stand til at opfatte dette Spørgsmaal til ham, vilde det lette Debatten en hel Del, thi ellers maa det ærede Medlem en Del Gange op igjen. Da jeg gaar ud fra, at det er Meningen med denne Fremdragelse af dette Spørgsmaal til mig at faae at vide, hvad Grunden er til, at jeg nu tilraader ikke at forkaste den midlertidige Lov, skjøndt jeg i 1886 tilraadede at forkaste den foreløbige Lov, skal jeg sige det ærede Medlem, at Grunden er den, at jeg har fulgt ham i at opgive den Politik, i Henhold til hvilken den midlertidige Lov blev forkastet i 1886 og er gaaet over til den Politik, som han derefter var med til at anbefale som god Politik i 1887, hvorefter man ikke forkastede den midlertidige Lov, medens jeg ikke atter er løben tilbage til Protestpolitikken, efter at al mulig Fare ved at protestere er forbi, men er bleven staaende paa den Politik, vi have staaet paa siden. Der-næst skal jeg tillade mig endnu til Slutning at bemærke, at naar det ærede Medlem til Undskyldning for sin Passivitet i 1887 hævder, at han ikke havde Magt til at tvinge Finantsudvalget til at fremsætte Forslag her i Salen, som kunde blive henvisne til det, saa skal jeg sige, at det ærede Medlem maa i saa Henseende have mig undskyldt. Det er intet Forsvar, thi det ærede Medlem har ikke en Gang gjort Forsøg derpaa; han kunde have stillet Forslag i Finantsudvalget, og saa vil jeg sige det ærede Medlem, at saa vilde jeg være gaaet med ham dengang. Og naar det ærede Medlem ikke kunde faae Stemmer nok for et saadant Forslag, mener jeg, Grunden dertil var, at man, i hvert Fald jeg, har anset det for den eneste for-nuftige Maade at behandle den midlertidige Lov paa, at gjøre den om til en virkelig

grundlovmæssig Lov, hvorigjennem Folke-thingets Stilling blev klar. Det har jeg gjort dengang, og det maa det ærede Medlem undskyld mig. Det ærede Medlem har ingen Opfordring fremsat, har ikke saa meget som rørt den lille Fingert. Han kunde have stillet Forslag, saa var det blevet optaget i Finantsudvalgets Protokol, og saa var det ærede Medlems gode Villie konstateret. Nu har det vist sig, at det ærede Medlem har aldeles Intet gjort før bagefter, naar der ikke er den mindste Risiko ved at fremsætte Forslag.

**Korsgaard:** Det ærede Medlem har forklaret i Dag, at man ikke paany kan slaa den provisoriske Finantslov ihjel, fordi den overhovedet ikke eksisterer. Men efter hvad det ærede Medlem mente for nogle Aar siden, har denne Lov overhovedet aldrig eksisteret og kunde altsaa heller ikke slaas ihjel første Gang. Det ærede Medlem sagde nemlig den 25de Januar 1886 — det staar i Tidenden, Sp. 854: „For os er selvfølgelig Alt dette [nemlig, at det skulde have været nødvendigt, som det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgkreds (Scharling) hævdede] uden væsentlig Betydning, da den provisoriske Lov som grundlovstridig efter vor Opfattelse, efter Thingets Opfattelse, var ughldig fra dens første Udtædelse og altsaa aldrig har været lovlig Hjemmel for en eneste Udgift eller Indtægt“. Den har, efter det ærede Medlems Mening, dengang aldrig været Lov, men desuagtet har det ærede Medlem i Oktober villet slaa en Ting ihjel, som ikke eksisterede, og mener, at man ikke kan gjøre det nu. Men saa bliver det ærede Medlem slaaet af sine egne Ord, thi kan man ikke gjøre det nu, saa kunde man heller ikke gjøre det i Oktober, fordi det aldrig har været Lov. Da det ærede Medlem har saa travlt med Fortiden i andre Henseender, kunde det være rigtigt, om det ærede Medlem gjorde Rede for sin egen Fortid.

**Formanden (Høgshro):** Da ikke flere have begjæret Ordet, er Forhandlingen sluttet, og der bliver nu at stemme om den foreslaaede Dagsorden. Da denne foreligger trykt i Tidenden, anser jeg det ikke for nødvendigt at oplæse den.

Man gif derpaa til Afstemningen, der var begjæret foretaget ved Navneopraab af følgende Medlemmer: Bjerre, Bønløkke, F. C. Christensen, S. B. Christensen, Selker, Korsgaard, Leth, Mølgaard-Nielsen, A. Niel-